

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 22. februar 2006

Europaudvalgets sekretariat

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Europa-Parlamentets debat om Europa-kommissionens Lovgivnings- og Arbejdsprogram for 2006

Introduktion til Kommissionens arbejdsprogram

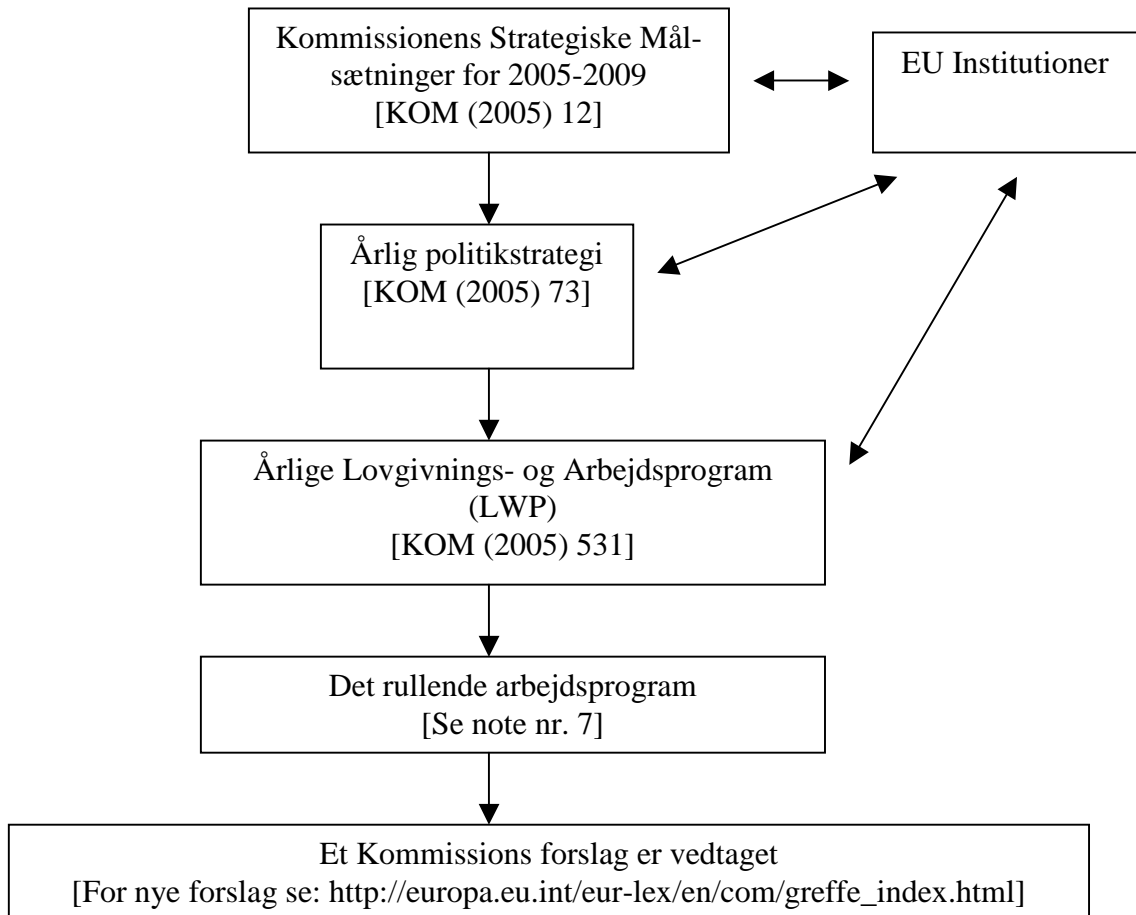
Gennem Kommissionens Lovgivnings- og Arbejdsprogram (LWP) er det muligt at få indsigt i de større politiske prioriteter, samt identificere de lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige initiativer, som Kommissionen har til hensigt at fremsætte det kommende år.

Kommissionens LWP for 2006 skal ses som en forlængelse af Barroso Kommissionens Strategiske Målsætninger for 2005-2009, som blev præsenteret ved starten af sit mandat, såvel som den følgende LWP for 2005, der blev vedtaget 26. januar 2005.

LWP'en for 2006 er direkte baseret på den årlige politikstrategi for 2006 som Kommissionen udgav 2. marts 2005. Den årlige politikstrategi kan anskues som en skitse for LWP'en, og bruges af Kommissionen i forbindelse med den institutionelle dialog mellem EU institutionerne før vedtagelsen af LWP'en.

På det operationelle niveau bør det bemærkes, at LWP'en vil blive overvåget og opdateret af det såkaldte "rullende arbejdsprogram", som dækker over en periode på tre måneder og som opdateres månedligt. Det rullende arbejdsprogram er et brugbart værktøj som kan benyttes til at bestemme hvornår et bestemt forslag vil blive vedtaget af Kommissionen. Forbehold bør dog tages, idet indholdet er information, der kun er til informationsformål og på ingen måde forpligter Kommissionen til handling.

Skematisk oversigt

Det bør pointeres, at Kommissionen i forbindelse med LWP'en for 2006 også har produceret en liste over ikke-prioriterte forslag m.m., der dækker over Kommissionens aktiviteter som forventes vedtaget i 2006 og som falder udenfor LWP'ens rammer. Det er vigtigt at fremhæve, at den ikke-prioriterede liste omfatter yderligere 295 ikke lovgivningsmæssige forslag samt 182 lovgivningsmæssige forslag, som bør kigges på sammen med LWP'en for 2006. Tidligere Kommissioner inkluderede disse ikke-prioriterede lister i deres LWP.

"Det rullende arbejdsprogram" tager fuldt hensyn til de ikke-prioriterede initiativer, og er ikke begrænset af de prioriterede forslag i LWP'en. Til slut bør det fremhæves, at Kommissionen kan (og vil) fremsætte forslag, som ikke er nævnt i LWP'en eller er at finde på de lister over prioriterede opgaver.

LWP 2006 og debatten i Europa-Parlamentet

På linie med de strategiske målsætninger og LWP'en fra 2005, er strukturen for LWP'en for 2006 delt op i fire strategiske hovedmålsætninger: velstand, solidaritet, sikkerhed og EU som verdenspartner. Via en kort introduktion til disse fire politikområder slår Kommissionen tonen an for deres specifikke politikforslag som bliver introduceret i et bilag. LWP indeholder detaljerede oplysninger om individuelle lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige forslag, som Kommissionen betragter som prioriteter. LWP'en for 2006 indeholder 96 forslag hvoraf de 32 har en lovgivningsmæssig natur.

Ved Kommissionens præsentation af LWP i Europa-Parlamentet den 15. november 2005, gav Barroso et kort referat af Kommissionens resultater for 2005. Han begyndte med at referere til de problemer som terror angreb, nationale katastrofer, social usikkerhed og det mislykkede forsøg på at ratificere Forfatningstraktaten, samt at nå til enighed om det finansielle overslag, skabte. Imidlertid korrigerede han dette og sagde, at disse problemer kun havde til formål at bevise relevansen af Europa. Yderligere tilføjede han, at Europa ganske vist havde registreret mange succeser indenfor det sidste år inklusiv men ikke begrænset af: relanceringen af Lissabon-strategien, aftalen om at "sætte liv i" vækst og stabilitets pagten, fremskridt med miljø indenfor området vedrørende klima forandringer, fremskridt i udførelsen af Haag-programmet, udviklingen af en Afrika-strategi, styrkede bånd til USA og Kina, samt beslutningen om at begynde forhandlinger med Tyrkiet og Kroatien. Yderligere refererede Barroso til aftalen med Europa-Parlamentet om en ny rammeaftale som et vigtigt skridt i forbedringen af den politiske dialog med parlamentet.

Efter den generelle introduktion til LWP gennemgik Barroso arbejdsprogrammets hovedtemaer.

Velstand

I relation til temaet "velstand" fremgår det af LWP, at: "effektive lovgivninger, sunde økonomiske politikker, skabelse af økonomiske muligheder og investering i en uddannet og initiativrig befolkning" er essentielt for at kunne stimulere væksten og skabe jobs. Ifølge Kommissionen vil nøglen til at kunne realisere disse mål være en succesfuld implementering af den reviderede Lissabon-strategi. Ganske vist har Kommissionen udtrykt, at 2006 vil blive et afgørende år for implementeringen af Lissabon-strategien, dog vil Kommissionen påtage sig forbedre sin indsats vedrørende overvågning og implementering af den re-

viderede strategi. På Det Europæiske Råds møde til foråret vil Kommissionen afslutningsvist aflægge en beretning om, hvilke fremskridt der er gjort på nationalt niveau med hensyn til de nationale reformprogrammer, der er vedtaget af medlemsstaterne.

Under overskriften "velstand", har Kommissionen derfor foreslået en række forslag som vil forstærke Lissabon-strategien. Særligt er det lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige forslag indenfor emnerne forskning, uddannelse, transport, energi, skat, faglig mobilitet såvel som lovforslag designet til at sætte liv i det indre marked igen, der kan findes under denne overskrift.

I forbindelse med sin præsentation af temaet "velstand" i Parlamentet understregede Barroso vigtigheden af en korrekt implementering af Lissabon-strategien – og tilføjede at Kommissionen vil være "drivkraften" til dens implementering. Desuden sagde han, at det er vigtigt for medlemsstaterne og Europa at koordinere deres indsats med henblik på investering for at kunne maksimere væksten. Slutteligt tilføjede han, at skabelsen af Europæisk Institut for Teknologi (EIT) ville være en prioritet såvel som forbedringer af et fordelagtigt vækstmiljø for små og mellemstore virksomheder.

Under den efterfølgende debat var Lissabon-strategien hovedtemaet i forbindelse med "velstand" for de fleste parlamentsmedlemmer. Adskillige talere vægtede behovet for handling. EPP-ED gruppen anså Lissabon-strategien for at være det rette værktøj for at kunne transformere diskussioner til handling, og konkluderede derfor at Kommissionens særlige opmærksomhed på dette område var forståelig. Socialisterne derimod ærgrede sig over, at Lissabon-strategien ikke var tilfredsstillende repræsenteret i Kommissionens dokument. Jan Anderson fastholdt, at 'vækst' aspekterne havde modtaget uforholdsmæssig stor opmærksomhed på bekostning af strategiens sociale dimension. Han lagde vægt på, at de to søjler skulle ligestilles. Margrietus van den Berg tilføjede, at Kommissionen skulle være langt mere ambitiøs, hvis den ønskede at sætte den europæiske økonomi i vejret. Hun argumenterede for, at midlerne var indenfor rækkevidde – og udtalte, at Lissabon-strategien og Vækst og Stabilitets Pagten danner et solidt grundlag for udvikling; hun tilføjede imidlertid også, at kommissionen må være en rigtig leder i denne proces gennem anvendelsen af strengere lovgivning.

PSE gruppen fandt, at Kommissionens tilskyndelser med hensyn til arbejdsmarkedet ikke var tilstrækkelige. De syntes, at Kommissionen, gennem LWP'en, forsøger på at regulere emner der allerede er godt regulerede og ikke viser nok opmærksomhed til de fejl som allerede eksisterer på markedet. På den anden side tilføjede Csaba Óry (EPP-ED), at regule-

ringen af det europæiske marked stadig er for bureaukratisk, hvilket er en kæmpe byrde for SMV'er. Han pointerede også, at forhindringer i arbejdstagernes frie bevægelse skulle afhjælpes i fremtiden.

Harmoniseringen af skatten blev også debatteret. For at gøre Kommissionens position klar vedrørende dens initiativer på dette område bad Hannes Swoboda (PSE) Kommissionen om at debattere emnet med Europa-Parlamentet.

Vedrørende energi markeder så karakteriserede GUE/NGL gruppen de genoptagne ideer om at kernekraft energi skulle spille en vigtig rolle som "latterlig".

Solidaritet

Under LWP'ens overskrift "solidaritet" argumenterer Kommissionen for, at Europa står overfor et antal af udfordringer herunder beskyttelsen af miljøet, fremme af et sundt samfund, samt skabe et samfund for fremtidige generationer, hvilket kun kan imødekommes ved "koncentrerede og målrettede tiltag". Kommissionen tilføjer, at en effektiv politik på disse områder vil være på linie med Lissabon-strategiens grundtanke om fremme af vækst og beskæftigelse. Særligt hører lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige forslag indenfor områderne landbrug, sociale og arbejdsmarkedet, landudvikling, miljø, alternative energikilder og energi effektivitet, demografi og immigration, civil retfærdighed og sammenhæng under denne overskrift.

I sin tale til Parlamentet om solidaritet vægtede Barroso, at Europa i 2006 skulle stræbe efter at forøge solidariteten mellem arbejdsgivere og medarbejdere, mellem generationerne, mellem mænd og kvinder, og mellem EU og udviklingslandene.

I forbindelse med debatten om "solidaritet", talte EPP-ED gruppen om nødvendigheden af at løse problemer som opstår på grund af at Europas befolkninger bliver ældre. Gruppen forslår Kommissionen at fremsætte forslag til forbedring af familievilkårene. Gruppen mente, at en effektiv familiepolitik er det eneste effektive middel til at kunne takle den aldrende befolkning i Europa. Ikke desto mindre pegede Elisabeth Lynne (ALDE) på manglen af forslag i LWP'en rettet mod ældre og handicappede mennesker. Hun tilføjede, at midler til at kunne garantere sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen også manglede. Vedrørende bæredygtig ressourceforvaltning, så har de politiske grupper vist stærk opbakning af brugen af alternative energiressourcer. EPP-ED gruppen opfordrede Kommissionen til at tage skridt imod en forbedring af energi effektivitet i EU. Deres mening var, at Kommissionen burde styrke brugen af bio-brændstof og introducere politikker som favo-

riserer en større brug af flodtransport. Ved afslutningen af dette emne foreslog Hannes Swoboda (PES), at for at opnå tilstrækkelige finansiering for bæredygtig energi skulle initiativer iværksættes, der ville tillade at en vis procentdel af profitten fra den industrielle sektor kunne benyttes til at forske i alternative energiresourcer. UEN ønskede også en større brug af bio, vind og sol energier.

Sikkerhed

Hovedtemaet i LWP om "sikkerhed" er kampen mod terrorisme med direkte referencer til bombningerne der fandt sted i Madrid og London. Kommissionen fastholder, at bedre koordinering medlemsstaterne imellem er essentiel for forbedringen af "effektiviteten i at arbejde via netværk på tværs af grænser for at kunne takle terrorismen ved dens rødder". Supplerende til kampen mod terror hører bestemmelser om kampen mod organiseret kriminalitet, sikkerheden af ydre grænser, samt en forbedring af det juridiske og politimæssige samarbejde under denne overskrift. Overskriften "sikkerhed" indbefatter også bestemmelser skabt til at give borgerne en større sikkerhed i deres daglige liv. Denne overskrift inkluderer også forslag for helbredsområdet, forbrugerbeskyttelse såvel som mad og transport sikkerhed.

I sin tale om "sikkerhed" fastholdte Barroso, at Europa skulle fortsætte med sin kamp mod terrorisme og organiseret kriminalitet, men tilføjede at "merværdiafgiften" indenfor disse områder allerede er tydelig med reference til den europæiske arrestordre som fremskynkede udleveringen af en terror mistænkt fra Italien til London efter London bombningerne. Han fortsatte med at sige, at anstrengelserne til at dyste illegal immigration ville blive styrket i 2006. Imidlertid advarede han, at illegal immigration skulle ses i en større kontekst med reference til behovet for en udviklingspolitik, som vil imødekomme problemerne i de lande hvor det oprindeligt opstår.

Under debatten blev sikkerhedsspørgsmålet først rejst af de liberale (ALDE). Som en generel tilgang og som en reaktion på de seneste forslag fremhævede ALDE, at civile rettigheder skulle respekteres ligegyldig hvilken lovgivning, der end ville blive vedtaget på EU niveau.

Situationen i Frankrig blev også nævnt adskillige gange i relation til sikkerheds spørgsmål. Talerne var enige om, at urolighederne i Frankrig var et tegn på dyb krise i det sociale system. Alessandro Barrilocchio (NI) trak et direkte link mellem solidaritet og sikkerhed. Han betonedede, at den ene ikke kan eksistere uden den anden - og sikkerheden skulle derfor styrkes via styrkelsen af solidaritet.

EU som verdenspartner

Ved den sidste overskrift "EU som verdenspartner" i LWP'en fremhæver Kommissionen, at "Europa må gøre mere end bare reagere på den ydre verden: EU må også bidrage mere proaktivt for at forme den". Det er tydeligt, at Kommissionen giver det hint, at Europa ikke kan nå sine indenrigs mål om velstand, solidaritet og sikkerhed uden den ydre dimension. Denne overskrift indeholder lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige forslag som beskæftiger sig med Afrikansk partnerskab, udvidelse, naboskabspolitik, ikke spredningen af og nedrustning af masseødelæggelses våben, EU Kina politik, og ydre aspekter omhandlende konkurrencedygtighed.

Med hensyn til "EU som verdenspartner" krævede Barroso i sine tale konkrete resultater – særligt indenfor udvidelse, associeringsaftaler, naboskabspolitik samt kampen mod fattigdom. Han tilføjede at europæiske idealer skulle gengives gennem hele arbejdet – og at Europa som sådan skulle spille en rolle i at genopbygge Afghanistan, Irak og Palæstina.

"EU som verdenspartner" var debattens mest diskuterede emne. EPP-ED gruppen bad Kommissionen om at rette opmærksomheden mod det større behov for samarbejde imellem EU institutionerne. Tilsvarende den første taler sagde Françoise Grossetete, at så burde manglen på Forfatningstraktaten kun intensivere tiltag i denne retning. Kommissionen blev også bedt om at "åbne op" vis á vis EP, og ikke kun samarbejde med Rådet.

Udvidelsen var at andet nøgleområde, som blev diskuteret på debatten. EPP-ED gruppen støttede ideen om styrket naboskabspolitik, imidlertid betonedede talerne at hastigheden for udvidelsen ikke skulle prioriteres som emne – de pointerede at internationale problemer skulle behandles først, hvorefter udvidelsen kunne behandles. Socialisten Hannes Swoboda bad Kommissionen om at rapportere til Parlamentet om effekterne af den sidste udvidelsesrunde. Denne rapport, sagde han, kunne vise borgerne i EU 15 hvor meget de og i særdeleshed hele EU drager fordel af udvidelsen. Frank Vanhecke (NI) tolkede afstemningsresultaterne i Frankrig og Holland som et klart signal på en afvisning af udvidelsen. I den kontekst fandt han, at EU's tilgang var for "kontroversiel".

Den Grønne gruppes hovedbesked var, at fremme bæredygtighed i Europa. I en bredere kontekst tilskyndede de Kommissionen til at implementere en effektiv bæredygtig udviklingsstrategi. Deres holdning var at SMV'er i denne sammenhæng skulle spille en afgørende rolle, idet de skaber grundlaget for bæredygtig udvikling. Investering skal også intensiveres for at kunne skabe bæredygtighed og et nyt sæt af konkrete målsætninger.

Fokus var også rettet mod forhandlinger om handel og WTO. Socialisterne bød Kommissionens afbalancerede tilgang til snarligt kommende Ministermøde i Hong-Kong velkommen. GUE/NGL gruppen var derimod meget imod alle former for kompromisser, idet de mente at Europa behøver "ordentlig udvikling" og ikke WTO. UEN gruppen meddelte at implementeringen af forpligtelserne fra Doha-runden måske ville tillægge landmænd en større byrde, dem som allerede ved flere lejligheder er blevet lovet, at deres situation ikke ville blive værre. Deres taler Brian Crowley advarede også imod at EU ændre sit "tilbud" omkring landbrugspolitikken, da det vil sætte den bæredygtige udvikling i landbrugssektoren i seriøs fare og måske også risikere fødevare sikkerheden.

Barroso sagde efterfølgende, at omkostningerne ved endnu et sammenbrug i forhandlinger i WTO ville være høje, ikke kun for "... alle handelspartere, men også for det internationale handelssystem...som vi har arbejdet så hårdt på at skabe ...". Han fortsatte med, at det er vigtigt at fastholde at EU intet har at skamme sig over i forhandlinger, da EU's tilbud til forhandlinger (særligt i landbrugs sektoren) allerede fremsat af Kommissæren for Handel Peter Mandelson, er, ifølge Barroso, langtrækkende. Han tilføjede at "i dag har Europa allerede det mest åbne landbrugsmarked i verden". Imidlertid betonedes Barroso også at den aktuelle forhandlings runde skulle ses i sin rette kontekst – særligt hvis det er om mere end landbrug. Han fremhævede, at man måtte nå en balance mellem landbrug og handel i varer og tjenesteydelser. Til slut tilbød han, at EU kunne indgive sine forslag før Hong Kong for at sikre, at aspekter indenfor udvikling ikke blev glemt i den aktuelle runde.

Andre emner

Under debatten var der general begejstring for Kommissionens fortløbende initiativ om bedre lovgivning. EPP-ED gruppen bad Kommissionen om at fokusere på "merværdiafgiften", når lovgivning foreslås. De foreslog, at for fremtiden skulle hver enkel Kommissær rapportere tilbage til EP om han/huns samarbejde i denne sammenhæng. De advarede også Kommissionen om at begrænse anvendelsen af "komitologien" for at imødekomme målene under bedre lovgivning.

Socialisterne genkaldte at parlamentarikere ofte udtrykte deres bekymring over Kommissionens kvantitative tilgang til bedre regulering. Jan Andersson lagde vægt på, at bedre lovgivning ikke nødvendigvis betyder færre regler. Genowefa Grabowska tilføjede, at Kommissionen tydeligvis fokuserede mere på procedure end på indhold siden, der kun skæres ned på antallet af forslag og imens en mere kompleks lovgivning i stigende omfang bliver tillagt andre områder.

De liberale bad om en rationalisering af EU lovgivningen. De lagde vægt på at effektivitet skulle sejre i EU lovgivning.

GUE/NGL gruppen var de eneste, der skarpt kritiserede Kommissionens tilgang. Deres taler Roberto Musacchio understregede, at han mente at vægten ikke var på det rette sted: han argumenterede for at der er en kontrast imellem Kommissionens udtalelser og behovet for simplificering og støtte til servicedirektivet.

I forbindelse med tænkepausen (refleksionsperioden) understregede EPP-ED gruppen, at LWP skulle ses i en større kontekst. Deres synspunkt var at tænkepausen og Kommissionens reaktion på krisen er skridt i den rigtige retning. LWP'en er et andet middel til at nå det same mål. Socialist gruppen støttede også Kommissionens tilgang, men mente imidlertid, at implementeringen af Kommissionens Plan-d for demokrati burde være mere målrettet mod Europas indbyggers behov.

De fleste grupper opfordrede Rådet til at gøre det nødvendige for at opnå konsensus om de finansielle perspektiver inden årets udgang. Den overordnede besked var, at LWP'en kunne risikere at blive et papir uden nogen form for relevans, hvis der ikke kom enighed om de finansielle perspektiver. Ifølge parlamentsmedlemmer så har Parlamentet gjort alt hvad der var muligt for at sikre en beslutning hurtigst muligt. Nu er det Rådets og det britiske formandskabs ansvar at nå frem til en aftale med det Europæiske Råd i december. Det blev også tilføjet af Brian Crowley (UEN), at et andet mislykket forsøg på at nå til enighed ville underminere borgernes respekt for Europa. Han pointerede også, at det er et paradoks, at det er de nye medlemsstater der synes at være drivkraften bag de finansielle overslag. Samtidig anmodede Esko Seppänen (GUE/NGL) Kommissionen om at producere årlige budget programmer, idet der ikke er noget fler-årligt finansielt planlægning. Barroso opsummerede med at sige, at det vigtigste emne for 2006 ikke kan findes i selve LWP'en, men derimod i den "succesfulde konklusion" på forhandlingerne for de finansielle perspektiver allerede ved slutningen af 2005.

Endeligt udtrykte visse medlemmer kritik af LWP'ens mangler. På vegne af EPP-ED gruppen sagde Ingeborg Grässle, at hun savnede en klar kontekst som kunne forklare hvorledes LWP'en ville spille sammen med det flerårige planlægningssystem og formandskabets programmer. Hun tilføjede også at LWP'en burde indeholde flere referencer til nærhedsprincippet og en bedre involvering af de nationale parlamenter. Anneli Jäätteenmäki (ALDE) delte denne anskuelse i hendes bidrag. Jens-Peter Bonde (IND/DEM) opfordrede nationale og regionale parlamenter til at se nærmere på hele LWP'en i relation til

nærheds- og proportionalitetsprincippet. Han fortsatte med at sige " mindre er bedre", og at EU kun skulle lovgive på områder hvor der var klare grænseoverskridende problemer, hvor nationale parlamenter ikke er effektive nok til at kunne lovgive selv.

Europa-Parlamentets Beslutning om LWP'en

Det er planlagt at Europa-Parlamentet skal vedtage en beslutning om LWP'en for 2006 den 14. december 2005 i Strasbourg.

Med venlig hilsen,

Mongin Forrest (Folketingets faste Repræsentant ved EU)
& Laszlo Sinka (Det Ungarske Parlaments faste Repræsentant ved EU)

Bilag 1: Procedurer i Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentets forretningsorden definerer hvorledes Europa-Parlamentet behandler arbejdsprogrammet. Det fremgår, at: "Parlamentet skal samarbejde med Kommissionen og Rådet for at kunne bestemme den lovgivningsmæssige planlægning af den Europæiske Union."

Forretningsorden kræver, at Parlamentet vedtager en beslutning som indeholder Parlamentets holdning til LWP'en. Beslutningen bliver sendt til andre EU institutioner og til medlemsstaternes nationale parlamenter. Europa-Parlamentet må høres og Kommissionen og kan ytre sin mening ifølge følgende tidstabel:

Februar

Kommissionens Formand og/eller næstformand præsenterer den årlige politikstrategi på formandskonferencen

Februar-Marts

Politisk debat på baggrund af den årlige politikstrategi

Kompetente parlamentariske udvalg og relevante medlemmer af Kommissionen skal resten af året bilateralt drøfte programmets implementering. De afrapporterer til Konferencen af Udvalgsformand

Konferencen af Udvalgsformænd afholder en regelmæssig menings udveksling med næstformanden for Kommissionen ansvarlig for interinstitutionelle relationer for at drøfte det foregående program og for at diskutere det fremtidige program.

September

Konferencen af Udvalgsformænd indgiver en opsummerende rapport til formandskonferencen som informerer Kommissionen herom.

November

Formanden for Kommissionen skal præsentere LWP for det efterfølgende år for Parlamentet.

December

Parlamentet vedtager en resolution om LWP, efter indstilling fra de politiske grupper og parlamentariske udvalg.

